

Ulf Lundell, Den Stora Bilden

Jag var ung, jag var vild
Jag var stndigt p vg
Jag slet mig fri frn vad som n
hll mig fast
Jag strk runt husen om ntterna
Jag sg en repstege hnga ner
frn en prinsessas torn

Staden drnere var som en
labyrint av kristall
Vi var tv akrobater p ett tivoli
i en svajande mast
Vi slppte taget och landa p sltterna
dr ingen lever, dr ingen bor

Hon skulle rdda sin familj
var deras sista hopp
Hon skulle tnda igen
vad dom andra slckt
Hon flydde frn det dr
men hur lngt vi n kt
hade det inte varit nog
hade det inte rckt

Och jag sa: veva ner rutan
It vinden ta ditt hr
Jag ska ta dig frn den hr vintern till vr
Vi ska g dr ingen gtt
dr ingen gr
Den stora bilden, den stora vrlden
och vinden i ditt hr

Och hg var himlen och fri var vr sng
Ett barn blev ftt uppe bland bergen
dr stjrnornas fall
strimmade mrkret som fyrverkeri
och norrskenet flammade och bljade
av och an

Vi hll vrt fort, vi hll vr mark
men till sommaren gick hon upp om ntterna
hennes rst blev hrd och kall
Hon stod vid fnstret med blicken i fjrran
som om hon hrde rster
frn ett lmnat land

Och jag sa: veva ner rutan
It vinden ta ditt hr
Jag ska ta dig frn den hr vintern till vr
Vi ska g dr ingen gtt
dr ingen gr
Den stora bilden, den stora vrlden
och vinden i ditt hr

Nu jobbar jag ute p plattan
rullar dom hr vagnarna in och ut
Jag sg henne vid en gate vid jul
Mannen hon har nu klr henne bra
Sg planet lyfta sen frn bana A
frsvann upp genom molnen med ett tjut
Hon har vad hon har nu
Jag har vad jag har
Hon r fast men jag ska ta mig ut
hrifr en

